

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317217991
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1317217991.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom: Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: T. P., narodená dňa: XX.X.XXXX, bytom: Na E. XX, V., zastúpená Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom: Jána Poničana 9, Bratislava, IČO: 50 252 151, o zaplatenie 889,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 24Csp/86/2017-71 zo dňa 9.4.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č.k. 24Csp/86/2017-71, zo dňa 09.04.2019 p
o t v r d z u j e .

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III, rozsudkom č.k. 24Csp/86/2017-71 zo dňa 09.04.2019 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia 889,78 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.1.2015 do zaplatenia.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 19.04.2013 poskytol právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance holding a.s., žalovanej pôžičku vo výške 1.500,- eur, ktorú mala vrátiť v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume po 52,35 eur, a to v celkovej výške 2.512,80 eur. Žalovaná ku dňu podania žaloby na súd prvej inštancie uhradila sumu 1.248,95 eur. Podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaná nezaplatila splátky zročné dňa 20.9.2014, 20.10.2014, 20.11.2014 a 20.12.2014. V upomienke zo dňa 26.11.2014 žalobca žiadal uhradiť nedoplatok na splátkach, pričom žalovanú upozornil, že ak do 05.01.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2014, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná do 05.01.2015 žiadnu úhradu nevykonala, ku dňu 19.01.2015 žalobca úver zosplatiť, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 25.01.2015. Dlh žalovanej predstavuje 889,78 eur.

3. Žalovaná v rámci procesnej obrany v spore predniesla námietku premlčania práva žalobcu.

4. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovenia § 53 ods. 9, § 100, § 101, § 103 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ). Argumentoval, že podľa § 53 ods. 9, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej

pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Nárok uplatnený žalobcom predstavuje vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru, zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, podľa §§ 497 a 499 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obchodného zákonníka. Pôvodný žalobca v upomienke upozornil žalovanú, že úver zosplatní, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci september 2014. Z uvedeného bolo potom podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že žalobca zosplatnil úver pre neuhradenie splátky splatnej dňa 20.09.2014, od ktorej je potrebné počítvať začiatok premlčacej doby. Žalobca zosplatnil úver v súlade so zmluvou a zákonom, úver sa tak stal celý splatný. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Súd prvej inštancie ustálil, že odo dňa 21.09.2014 začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňom 21.09.2017. Žalobca podal žalobu na súde dňa 13.11.2017, po uplynutí premlčacej doby, z ktorého dôvodu pre premlčanie práva žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) a zohľadnil plný úspech žalovanej v spore.

5. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie. Súdu prvej inštancie vytyka, že nesprávne zistil skutkový stav veci, a že vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že ak by súd prvej inštancie správne právne posúdil premlčanie pohľadávky, použil by ustanovenie § 103 prvá veta OZ na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatnenia celého úveru, t.j. premlčaniu podľa tohto ustanovenia by vzhľadom na začatie sporu dňa 13.11.2017 mohli podliehať splátky splatné od 20.09.2014 do 20.10.2014, ktoré však žalovaná zaplatila pred podaním žaloby, čo preukazuje predložený prehľad splátok a úhrad. Premlčanie zosplatneného celého úveru (pozostávajúceho zo splátok predchádzajúcich zosplatneniu, t.j. splátok splatných od 20.12.2014 a nasl. by posúdil podľa § 103 druhá veta OZ. Listom zo dňa 25.01.2015 bol zosplatnený celý úver ku dňu 19.01.2015, čo žalovaná nerozporovala. Žaloba bola na súde podaná dňa 13.11.2017 a tak nezaplatená úverová splátka splatná dňa 20.11.2014 a časť zosplatneného úveru pozostávajúceho zo splátok predchádzajúcich zosplatneniu splatných od 20.12.2014 premlčaná nie je, keďže nárok bol na súde uplatnený v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, ktorá pre predčasne zosplatnenú časť úveru začala v zmysle ustanovenia § 103 druhá veta OZ plynúť od 21.12.2014. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby. Z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 OZ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Žalobca tvrdí, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako to ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie KS Trenčín, č.k. 17Co/228/2016-74, na uznesenie Krajského súdu v Bratislave pod č.k. 9Co/44/2018-110 a na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 21Cdo/456/2006 a sp.zn. 21Cdo/426/2005. Vzhľadom na uvedené, žalobca odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

6. Žalovaná k odvolaniu žalobcu uviedla, že z predloženého prehľadu splátok a úhrad, vyplýva, že splatnosť prvej splátky bola 20.05.2013. K predčasnému zosplatneniu úveru došlo dňa 19.01.2015 a žalovaná bola povinná uhradiť 20 mesačných splátok po 52,35 eur, t.j. zaplatiť sumu 1.047,00 eur (20 x 52,35). Žalovaná uhradila len 15 splátok po 52,35, t.j. sumu 785,25 eur, a 2 x pokutu 5,24 eur + 4,71 eur, spolu 9,95 eur. Žalovaná sa po prvýkrát dostala do omeškania už s prvou splátkou splatnou dňa 20.05.2013, ktorú uhradila dňa 18.06.2013. V omeškaní bola aj so splátkami splatnými 20.07.2013, 20.08.2013, 20.09.2013, pričom splátku splatnú 20.10.2013 uhradila až 11.11.2013, splátku splatnú 20.11.2013 až 31.12.2013, splátku splatnú 20.12.2013 až 31.01.2014, splátku splatnú 20.01.2014 až 08.04.2014, kedy uhradila aj splátku splatnú 20.02.2014, splátku splatnú 20.03.2014 až 12.05.2014, splátku splatnú 20.04.2014 až 11.08.2014 a splátky splatné 20.05.2014, 20.06.2014 a 20.07.2014 až 16.09.2014 v sume 161,76 eur, v ktorej je započítaná aj pokuta v sume 4,71 eur. Z prehľadu splátok a úhrad potom vyplýva, že do zosplatnenia úveru žalovaná uhradila len splátky splatné do 20.07.2014,

pričom splátku splatnú 20.08.2014 do zosplatenia úveru neuhradila, a teda bola v omeškaní od splátky splatnej 20.08.2014 (nie splátky splatnej 20.9.2014). V danej veci došlo k zosplateniu úveru ku dňu 19.01.2015 pre nesplnenie povinnosti splácať splátky včas, a to splátky splatnej dňa 20.08.2014, a tak sa v zmysle ustanovenia § 565 stal zročným celý dlh žalovanej. Potom v zmysle ustanovenia § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorých splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenia splátky. To znamená, že trojročná premlčacia lehota v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť od 21.08.2014 a uplynula dňa 21.08.2017. Žaloba bola podaná na súd dňa 13.11.2017 po jej uplynutí. Ak teda v súdnej veci právo veriteľa žiadať predčasné splatenie založila splátka splatná 20.08.2014 (uvedené vyplýva z prehľadu splátok a úhrad), trojročná premlčacia doba celého dlhu uplynula najneskôr dňa 21.08.2017. Nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Premlčanie istiny tak má za následok aj premlčanie nároku na úroky z omeškania. Žaloba podaná na súd dňa 13.11.2017 je tak podaná po uplynutí premlčacej doby celého úveru, ako aj zodpovedajúcich úrokov z omeškania. Žalovaná podporne poukázala na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 41Co/3/2019 zo dňa 27.02.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 18Co/68/2018 z 01.08.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 23Co/35/2015 zo dňa 25.01.2016, rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 19Co/211/2016 zo dňa 13.10.2016, sp.zn. 19Co/274/2016 zo dňa 13.10.2016, sp.zn. 27Co/29/2018 zo dňa 27.02.2018, sp.zn. 5Co/233/2016 zo dňa 25.01.2017 a sp.zn. 5Co/256/2018. Žalovaná odvolaciemu súdu navrhla, aby napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Zo skutkového stavu ustáleného súdom prvej inštancie vyplýva, že žalovanej bol právnym predchodcom žalobcu (spoločnosť Consumer Finance holding a.s.) na základe zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 19.04.2013 poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 48 mesačných splátkach po 52,35 eur, zročných vždy k 20. dňu v mesiaci. Listom - „Predžalobnou upomienkou“ zo dňa 26.11.2014 veriteľ žalovanej oznámil, že má nedoplatok na splátkach vo výške 157,05 eur, a pokiaľ do 05.01.2015 nedôjde k úhrade splátky zročnej v mesiaci september 2014, bude oprávnený úver zosplatiť. Veriteľ úver zosplatiť dňa 19.01.2015, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 25.01.2015. Z prehľadu splátok a úhrad úveru vyplýva, že ku dňu 16.09.2014 žalovaná svoje peňažné povinnosti úverového dlžníka splnila. Následne sa dostala do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.09.2014, ktorú spolu s ďalšími omeškanými splátkami uhradila dňa 20.01.2015.

9. Predmetný zmluvný vzťah má spotrebiteľský charakter, keďže veriteľ do neho vystupoval ako podnikateľský dodávateľ plnenia a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, ako osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd prvej inštancie na vzájomné vzťahy strán sporu správne aplikoval normy spotrebiteľského práva.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Pod premlčaním sa rozumie márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán. Uplynutím premlčacej doby, na základe námietky premlčania, stráca veriteľ možnosť vynúteného splnenia svojho práva. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli nútené plniť svoje povinnosti po časovo neprimeranej dobe, čo je spojené aj so zásadou rímskeho práva „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. práva patria bdelym.

16. Argumentácia žalobcu, že premlčaniu nepodliehajú splátky zročné od 20.12.2014 neobstojí, pretože odporuje ustanoveniu § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. V podmienkach súdnej veci je premlčacia doba trojročná (§ 101 OZ). Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka viaže začiatok premlčacej doby na zročnosť tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Ustanovenie § 101 OZ je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 OZ je vo vzťahu k nemu úpravou osobitnou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Neobstojí poukaz žalobcu na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, vo veci sp.zn. 9Co/44/2018 zo dňa 30.04.2018 z dôvodu, že nejde o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky, tak ako to predpokladá čl. II ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku.

17. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 OZ, t.j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky pre omeškanie, s ktorou sa stal splatný celý dlh, pri splnení upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva, ako ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje lex specialis vo vzťahu k ustanoveniu § 565 druhá veta OZ. Nakoľko splátkou, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru bola splátka zročná dňa 20.09.2014 a do omeškania s ňou sa žalovaná dostala dňa 21.09.2014, najbližšou nasledujúcou splátkou splatnou po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením, t.j. po 21.09.2014 bola splátka splatná dňa 20.01.2015 (do splatnosti splátky zročnej dňa 20.12.2014 ešte neuplynuli tri mesiace). Veriteľ uplatnil právo na zaplatenie celej pohľadávky dňa 19.01.2015, t.j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (do 20.01.2015). V dôsledku zosplatnenia úveru začala plynúť trojročná premlčacia doba dňom 20.09.2014 a uplynula dňom 20.09.2017 (streda). Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že aj keby došlo k úhrade splátky dlžníkom po tom, čo veriteľ platne využil právo na zosplatnenie, nemalo by to už na zosplatnenie celej pohľadávky vplyv.

18. Žaloba v súdnej veci bola podaná na súd dňa 13.11.2017, čo znamená, že právo žalobcu uplatnené touto žalobou je premlčané. Súd prvej inštancie prejednávanú vec v otázke premlčania práva správne právne posúdil a postupoval správne, keď prihladol na dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej a žalobu zamietol. Preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania, podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, a preto jej patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 odsek 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419

CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).